

บทที่ ๖

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่องคำคานของในหนังสือพิมพ์รายวันระหว่างปีพุทธศักราช ๒๕๔๗-๒๕๔๙

เพื่อุปสรรคของคำคานของ ชื่น เป็นคำที่เปลี่ยนไปจากภาษาธรรมดาว่าเป็นอย่างไร โดย
พิจารณาจากเรื่องต่าง ๆ ๔ ประการ ดังนี้

๑. สักษณะของคำคานของ
๒. ส่วนประกอบของคำคานของ
๓. หน้าที่ของคำคานของ
๔. ความหมายของคำคานของ

ลักษณะของคำคานของ

ผลของการวิเคราะห์สักษณะของคำคานของพบว่า คำคานของมีลักษณะ เป็นคำ เกิดใหม่
คำที่เปลี่ยนเสียงไปจากปกติ ถือคำชื่นเปลี่ยนความหมาย คำที่ยืมจากภาษาต่างประเทศบางคำ
และคำที่เลียนริบิการเปลี่ยนคำตามหลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ดังต่อไปนี้

- ก. คำเกิดใหม่ เช่น เนียบ เนี่ยม เสล็อ
- ข. คำที่เปลี่ยนเสียงไปจากคำปกติ การเปลี่ยนเสียงของคำปกติมี

๖ ชนิด ศื่อ

๑. เปลี่ยนเสียงสรระ เช่น เงง เปรย ชเง่า
๒. เปลี่ยนเสียงพยัญชนะต้น เช่น ป้า กล่อมถนน
๓. เปลี่ยนเสียงพยัญชนะตัวสะกด เช่น มัลล์ เหมือนกัลล์ ศีนเต็ลล์
๔. เพิ่มพยางค์ เช่น ละรุ่น
๕. ย่อคำ เช่น สนม. ยท.
๖. ออกเสียงเน้น เช่น นุ่มม์ เสียวร์ డีก.. กก

- ค. ต้องคำชี้แจงเปลี่ยนความหมาย แบ่งออกเป็น ๒ ประเภทคือ
๑. ประเภทที่เป็นคำเดียว เช่น เป่า กล่อง ออม
 ๒. ประเภทที่เป็นกลุ่มคำ เช่น เนื้อสด ร้อนเบาๆ ไข้ปี๊ง งานช้าง
- ง. หัวที่มารากภาษาต่างประเทศ แบ่งออกเป็น ๓ ประเภทคือ
๑. คำภาษาต่างประเทศล้วน ๆ มี ๒ ลักษณะ คือ
 - ๑.๑ คำภาษาต่างประเทศทั้งคำ ได้แก่คำที่มารากภาษาต่างประเทศ

๓ ภาษาศิօ

- ๑.๑.๑ คำภาษาอังกฤษ เช่น เอค ชาร์ด เซอร์ไพร์ซ
 - ๑.๑.๒ คำภาษาจีน เช่น ชิงเต๊ะ เบ๊ ชูเอี้ย
 - ๑.๑.๓ คำภาษาญี่ปุ่น เช่น ชาโภนาระ
- ๑.๔ คำภาษาต่างประเทศอื่นๆ ได้แก่ คำภาษาอังกฤษย่อ เช่น ไอล์ บีล
๒. คำที่ประกอบด้วยคำภาษาไทยกับคำภาษาต่างประเทศ แบ่งเป็นคำภาษาไทยรวมกับคำภาษาต่างประเทศ ๒ ภาษาศิօ
- ๒.๑ คำภาษาไทยกับคำภาษาอังกฤษ เช่น ศีเครียด เด็กยาร์ด เอนจอยปาก
 - ๒.๒ คำภาษาไทยกับคำภาษาจีน เช่น เพื่อนซี้ ชี้เหง
๓. คำที่ประกอบด้วยคำภาษาต่างประเทศกับภาษาต่างประเทศ แบ่งเป็น คำภาษาอังกฤษกับคำภาษาต่างประเทศ ๒ ภาษาศิօ

- ๓.๑ คำภาษาอังกฤษกับคำภาษาฝรั่งเศส เช่น เดฟลามอเร่
 - ๓.๒ คำภาษาบาลีกับคำภาษาอังกฤษ เช่น อารามบอย
๔. คำที่เลียนริรีเปลี่ยนคำตามหลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ แบ่งตามลักษณะความหมายของคำ เดิม เป็น ๒ ลักษณะคือ

๑. คำที่มีความหมายคงเดิมแล้ว เดิม "ส์" เช่น กลัมส์ ยาเกลส์ มีนส์
๒. คำที่เปลี่ยนความหมายแล้ว เดิม "ส์" เช่น มันส์ ช่าส์ เชิงส์

ส่วนประกอบของคำนวนอง

ผลการวิเคราะห์ส่วนประกอบของคำคณองพบว่า คำคณองมีส่วนประกอบเป็นคำสั้น ประโยชน์ ส่วนประกอบของคำ วสี ประโยชน์ที่ใช้เป็นคำคณองสูปไปได้ดังนี้

ก. ส่วนประกอบเป็นคำ พบว่ามี ๓ ชนิด คือ

๑. ส่วนประกอบเป็นคำเดี่ยว เช่น เลัน จีก จีบจ้อย

๒. ส่วนประกอบเป็นคำประสม แบ่งเป็น ๑๒ แบบคือ

๒.๑ แบบนาม-นาม เช่น หน้าม้า ทางเลข งานซ่าง

๒.๒ แบบนาม-กริยา เช่น ไทยมุง เพื่อนชี้

๒.๓ แบบนาม-คุณศพท์ เช่น ของขาว บ้านเล็ก จ่าวสไล่ญี่

๒.๔ แบบนาม-บุพบท เช่น เครื่องใน

๒.๕ แบบนาม-ลำดับที่ เช่น มือที่สาม

๒.๖ แบบกริยา-นาม เช่น เสียหน้า ตบหน้า จีเส้น

๒.๗ แบบกริยา-กริยา เช่น รีบเดิน เก็บ

๒.๘ แบบกริยา-กริยาวิเศษท์ เช่น ยืดช้ำย หลับลง

๒.๙ แบบลักษณะ-นาม เช่น ฉบับกระ เป่า

๒.๑๐ แบบบุพบท-นาม เช่น หังบ้าน

๒.๑๑ แบบจำนวนนับ-นาม เช่น สิบแปดมงกุฎ ส่องแฉว

๒.๑๒ แบบกริยา-นาม-คุณศพท์ เช่น เปิดไฟเขียว เปิดไฟแดง

๓. ส่วนประกอบเป็นคำซ้ำได้แก่

ซ้ำทั้งคำ เช่น ชิงชิง ปุเลียนปุเลียน ปุลงปุลง

ซ้ำเพียงบางส่วน เช่น เอ้อเร่อเอ้อเต่อ อะหูอะหรา ปั้นจิมปันเจ่อ

ข. ส่วนประกอบเป็นว่าด้วย แบ่งเป็น ๒ ประเภท คือ

๑. ประเภทที่ประกอบด้วยคำและส่วนขยายของคำ แบ่งเป็น ๓ แบบ คือ

๑.๑ แบบที่ประกอบด้วยคำนำมและส่วนขยาย แบ่งออกตามส่วนประกอบ

ภายในเป็น ๓ ชนิดคือ

๑.๑.๑ นามว่าด้วยโครงสร้างประกอบด้วยหน่วยหลัก(ๆ) เช่น

เรื่องมด เรื่องข้าง ภาษาตอกไม้

๑.๑.๔ นามวสีที่มีโครงสร้างประกอบด้วยหน่วยหลักและหน่วยคุณศัพท์ (ลค) เช่น ระดับอินเตอร์ ขั้นอินเตอร์

๑.๑.๕ นามวสีที่มีโครงสร้างประกอบด้วยหน่วยหลักและอนุพากษ์คุณศัพท์(ล คค) เช่น เลี้ยวแดงผ่าแปด เจ้ากรรมข่าวสือ

๑.๑.๖ นามวสีที่มีโครงสร้างประกอบด้วยหน่วยหลักและหน่วยจำนวน(ล จ) เช่น ໄโคโนເສເຣ້ເຕໍາລ້ານປີ

๑.๒ แบบที่ประกอบด้วยคำกริยาและส่วนขยาย แบ่งออกตามส่วนประกอบภายใน เป็น ๔ ชนิด คือ

๑.๒.๑ กริยาสีที่มีโครงสร้างประกอบด้วยหน่วยแก่น(ก) เช่น ແຂ່ເຢືນ ກິນຂາດ ດອງເຄີມ

๑.๒.๒ กริยาสีที่มีโครงสร้างประกอบด้วยหน่วยแก่นและหน่วยขยาย(ກຂ) เช่น ເຊ່ວບຮູ້ສູງ ສີດີ້ມະສືດີທຶດ

๑.๒.๓ กริยาสีที่มีโครงสร้างประกอบด้วยหน่วยแก่นและอนุພາກຫົວເສຍ່າ (ກ ອາ) ມີ ๒ ສັກລະ ຄືວ

๑. แบบที่มีโครงสร้างประกอบด้วยคำกริยาและกริยาสี เรียงกัน ตัวอย่าง เช่น ແພູຄົມທາරາຍ ແນຍິ່ງກວ່າແຂ່ແປ້ງ

๒. แบบที่มีโครงสร้างประกอบคำกริยาและคำนาม เรียงกัน ตัวอย่าง เช่น ຊວດຜູ້ຂາລ ເຖະ ຂີ້ຈຳກະທຳປັບສີ ສະຄວກໂຍືນ ເຮັດວຽກໂຮງເຮັດວຽກ

๓. แบบที่ประกอบด้วยคำกริยาວິເສຍ່າແລະคำกริยาຫຼື
คำนาม เช่น ເປັນງ ສະຄວກໂຍືນ ເຮັດວຽກໂຮງເຮັດວຽກ

๔. ประเภทที่ประกอบด้วยคำและส่วนขยายซึ่ง เป็นแบบ เສຽມສ້ອຍມີ

๔ แบบ คือ

๔.๑ คำขยายคู่แบบ เສຽມບັງການ เช่น ເທິງໄລ້ເທິງຫົວ

ພາດງວງພາດງາ

๔.๒ คำขยายคู่แบบ เສຽມຫຼອນ เช่น ປັດເຕີຍເວັນເຊດ

ເກົ່າບັບສັບແລກ

๕. ประเกที่มีส่วนประกอบเป็นประโยชน์ แบ่งออกเป็น ๓ แบบ คือ

๑. แบบที่มีโครงสร้างประกอบด้วยหน่วยสกุร์และหน่วยกรรมตรง (สต.)

เข่น เมือดูม ตกกระป่อง ตีอุกชิม

๒. แบบที่มีโครงสร้างประกอบด้วยหน่วยประทานและหน่วยกรรม (ปอ)

เข่น นวยลัม ไฟแลบ ฟิวชาด

๓. แบบที่มีโครงสร้างประกอบด้วยหน่วยประทาน หน่วยสกุร์และ

หน่วยกรรมตรง (ปสต.) เข่น แม็ค้าขายเนื้อสด กองพลเตะผุ่น

หน้าที่ของคำคานอง

จากการวิเคราะห์หน้าที่ของคำคานอง โดยพิจารณาหน้าที่ที่ใช้คำคานองเหล่านั้นในประโยชน์ แบ่งออกได้เป็น ๓ ประเกท คือ

๑. คำคานองที่มีหน้าที่อย่างเดียว แบ่งออกตามลักษณะหน้าที่เป็น ๖ พาก คือ

๑.๑ คำนาม เข่น ก้วน จอร์ส โต้โฝ

๑.๒ คำสรรพนาม เข่น หล่อ

๑.๓ คำคุณศพท์ เข่น กึกกอก จีเง่า เก่ากึก

๑.๔ คำกริยาสกุร์ เข่น แซว สบ งาน สาด

๑.๕ คำกริยาอกรรม เข่น ม่องเท่ง รากเพีย

๑.๖ คำกริยาวิเศษน์ เข่น อุกเดียว ยันป้าย อ้อช่า

๒. คำคานองที่มีหน้าที่ ๒ อย่าง แบ่งออกตามลักษณะหน้าที่เป็น ๔ พาก คือ

๒.๑ คำนาม-คุณศพท์ เข่น รับสารรุ่น เล็น รุ่นเคอะ

๒.๒ คำกริยาอกรรม-คุณศพท์ เข่น ชิงชิง ยาวด

๒.๓ คำกริยาอกรรม-กริยาสกุร์ เข่น สะดีวน เปี้ยว

๒.๔ คำกริยาอกรรม-กริยาวิเศษน์ เข่น หงายเก่ง เจ่งเปีง

๒.๕ คำคุณศพท์-กริยาวิเศษน์ เข่น ระดับอินเตอร์ ชู่ช่า

๓. คำคณองที่มีหน้าที่ ๓ อาย่าง มีสักษะหน้าที่เป็น ๓ อาย่าง คำกริยากรรม-

คุณศพท์-คำกริยาวิเศษน์ เช่น จับจ้อย จึงฯ

ความหมายของคำคณอง

จากการศึกษาวิเคราะห์ความหมายของคำคณองในภาษาไทย พบร่วมคำที่ใช้เป็นคำคณอง มีความหมายที่จะพิจารณาได้เป็น ๒ สักษะ คือ

๑. ความหมายของคำคณองที่เป็นคำเกิดใหม่ มีความหมายสื่ออารมณ์ความรู้สึก แบ่งออกเป็น ๒ ประเภทคือ

ก. ประเภทที่มีความหมายสื่ออารมณ์ความรู้สึกในทางที่ดี เช่น เสียง
เง่งเง่ง เนื้ยน นึง

ข. ประเภทที่มีความหมายสื่ออารมณ์ความรู้สึกในทางที่ไม่ดี เช่น
บอม เต็งทึ่ง เสี่ยม แบ็ก แอลน

๒. ความหมายของคำคณองที่เป็นคำเปลี่ยนมาจากคำเดิม เมื่อพิจารณาความ
เสียข้องระหว่างคำเดิมกับคำที่ใช้เป็นคำคณอง จะแบ่งออกได้เป็น ๒ ประเภท คือ

ก. ประเภทที่มีความหมายใหม่คล้ายความหมายเดิม ได้แก่ คำคณองชื่ง
เปลี่ยนเสียงไปจากเดิม เช่น ใจเยลล์ เปี้ย จึงฯ และ คำคณองชื่งเปลี่ยนรูปการเขียน
ไปจากคำปกติ เช่น มันส์ ยกส์ ช่าส์

ข. ประเภทที่มีความหมายใหม่เปลี่ยนจากความหมายเดิม ได้แก่ คำคณอง
ชื่งเป็นคำเดียวที่มีความหมายใหม่ เช่น พาด เก็บ อม เส้น เสีย คำคณองชื่งเป็น
กลุ่มคำที่สร้างใหม่ให้มีความหมายใหม่ เช่น เปิดไฟเสียว รันเนา ๆ ชิดซ้าย ไถymung ยันป้าย
มวยล้ม แม่ค้าขายเนื้อสด แพร์ค์มหาราช แนวยิ่งกว่าแข็งแบง เมืองลอดช่องสิงคโปร์ และคำ
ที่ยืมมาจากภาษาต่างประเทศ เช่น กุนซือ เซอร์ไพรซ์ ชิว ชี้ ชาโยนาระ อาร์ต เบี้

การศึกษาวิเคราะห์คำคณองที่ใช้ในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย ระหว่างปีพุทธศักราช
๒๕๒๙-๒๕๒๔ ทั้งในแง่สักษะ ส่วนประกอบ หน้าที่และความหมาย ทำให้เห็นสักษะคำคณอง
ในภาษาไทย ชื่งสรุปได้ดังนี้

๑. คำคานองในภาษาไทย เป็นคำหรือกลุ่มคำที่เกิดใหม่ คำที่เปลี่ยนไปจากคำปกติในด้านเสียง วิธีการเขียน คำเปลี่ยนความหมายและคำที่มาจากการต่างประเทกบ้างคำซึ่งมีสักษณะเป็นคำแปลกลใหม่ที่สืบสานมั่นคงแต่ไม่เป็นที่ยอมรับในภาษาทางการ

๒. ในภาษาไทยมีคำคานองปราภูมิอยู่มากมายและมีอยู่ตลอดเวลาในภาษาที่ใช้พูดและในภาษาพูดที่ใช้เขียนซึ่งอาจพบได้ในบทความวิจารณ์ข่าวการเมือง สังคม ปั้นเติง กีฬาฯ ในหนังสือพิมพ์รายวันและในนิตยสารต่างๆ อยู่เสมอ

ขอเสนอแนะ

การศึกษาเรื่องคำคานองนั้น ควรจะได้มีการค้นคว้าเพิ่มเติมต่อไปอีก ทั้งนี้เพื่อการศึกษาเรื่องคำคานอง นอกจากจะศึกษาสักษณะของคำคานองแล้ว ยังสามารถศึกษาในด้านประวัติที่มาของคำที่ใช้เป็นคำคานองนั้นว่า ใครเป็นผู้คิดหรือใช้เป็นครั้งแรกและเผยแพร่ในหนังสือประเภทใด จะทำให้เราเข้าใจคำคานองมากขึ้น การศึกษาคำคานองสามารถศึกษาจากข้อมูลที่ต่างไปจากที่ศึกษาอยู่ เช่น ศึกษาโดยใช้แบบสอบถามหรือศึกษาในหนังสือพิมพ์รายวัน ที่มีระยะเวลาที่ต่างไปจากนี้ หรือในสื่อมวลชนอื่น ๆ จะทำให้สามารถเห็นสักษณะของคำคานองที่ใช้ในภาษาไทยได้กว้างขวางมากขึ้น

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**